

Saudi Arabia ในอนาคต

โดย Min Sen Concept (social) 28 มกราคม 2564

ประเทศซาอุดีอาระเบีย เคยเป็นประเทศที่มีรายได้สูง และรายได้หลักของประเทศมาจากน้ำมัน แต่อนาคตอันใกล้นี้น้ำมันจะมีความจำเป็นต่อโลกน้อยลง การเปลี่ยนผ่านจากเศรษฐกิจพึ่งพาน้ำมันมาเป็นเศรษฐกิจที่ยั่งยืนมากขึ้น การพัฒนาพลังงานหมุนเวียน พัฒนาเทคโนโลยีขั้นสูง และเทคโนโลยีชีวภาพ เป็นเป้าหมายใหม่ที่ก่อให้เกิด Vision 2030 รวมถึงการพยายามสร้างความมั่นคงทางด้านอาหารให้กับประเทศ ไม่ว่าจะเป็นการทำให้ทะเลทรายเป็นไร่นาสีเขียว และการหาแหล่งอาหารจากภายนอกประเทศเพื่อรับประกันความมั่นคงด้านอาหารให้ประเทศ

นั่นคือ จุดเปลี่ยนของประเทศไม่ได้เกิดขึ้นโดยความสมัครใจ แต่เกิดจากราคาน้ำมันที่ตกต่ำ รวมถึงการลดการใช้้ำมันในอนาคต และสงครามราคาแพงในเยเมน ที่ส่งผลให้เกิดวิกฤตการเงินในประเทศ โดยเจ้าชายซัลมาน ได้ว่าจ้างบริษัทที่ปรึกษาจากตะวันตกเพื่อร่วมคิดร่วมสร้าง Vision 2030 อันเป็นนโยบายหนึ่งของพัฒนาซาอุดีอาระเบียไปสู่ยุคสมัยใหม่ โดยมีวิสัยทัศน์ที่จะเป็นหัวใจของโลกอิสลาม ลงทุนในพลังงานและเป็นศูนย์กลางในการเชื่อมโยงทวีปทั้งสาม คือ เอเชีย ยุโรป และแอฟริกา สร้างเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ ทำให้ประเทศเป็นอิสระจากน้ำมัน เป็นการก้าวแรกของการเปลี่ยนอนาคตของประเทศและประชาชน เพื่อสร้างความหวัง และการเปลี่ยนแปลงเพื่อนำสู่วิสัยทัศน์ อันนำไปสู่การบรรลุความสำเร็จ ที่เกี่ยวเนื่องกับการเปลี่ยนโครงสร้างภาครัฐเป็นอันดับแรก ๆ มีการสร้างสภาพการเมืองและความมั่นคง และสภาพเศรษฐกิจและการพัฒนาเพื่อช่วยในการตัดสินใจให้ตอบสนองไปกับการกลยุทธ และเพื่อก่อให้เกิดสมดุลทางการจัดการทางการเงิน ด้วยการสร้างรายได้จากส่วนที่ไม่ใช้น้ำมันประมาณ 50% หรือเพิ่มรายได้จาก

163,000 ล้านเหรียญสหรัฐ เป็น 1 ล้านล้านเหรียญสหรัฐและเพิ่มรายได้ส่วนที่ไม่ใช้น้ำมันในปีต่อ ๆ มา รวมถึงการปรับเปลี่ยนกฎหมายทั้งกฎหมายแพ่ง และภาษีที่ดิน การจัดการภาครัฐผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ โดยปรับอันดับของ E-Government Survey Index จากอันดับที่ 36 มาอยู่ในห้าอันดับแรก และการเพิ่มการใช้จ่ายภาครัฐให้มีประสิทธิภาพ การใช้ทรัพยากรที่ลดการสูญเปล่า และการสูญเสีย ที่เรียกว่า Qawam รวมถึงการจัดการระบบโลจิสติกส์ให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น จากอันดับที่ 49 ให้ขึ้นมาเป็นอันดับที่ 25 ของโลก

ความมั่นคงทางด้านอาหารนั้น มีการลงทุนในกลุ่มประเทศทั้งในแอฟริกา เช่น มาลี และเซเนกัล ในตะวันออกกลาง เช่น ในแถบแม่น้ำไทกริสยูเฟรติสในอิรัก ในแถบทะเลดำ เพื่อปลูกข้าวหรืออาหารที่จำเป็นในลักษณะของ contract farming ซึ่งไทยเคยเป็นเป้าหมายในการกว้านซื้อที่ดินเพื่อทำ contract farming ผลิตข้าวให้ชาอุดีอาระเบียมาแล้วในสมัยของรัฐบาลทักษิณ ชินวัตร และโครงการนี้ถูกต่อต้านอย่างหนัก และทำให้เจ้าชายซัลมาน หันไปผลักดันความมั่นคงด้านอาหารในประเทศอินเดีย ซึ่งเป็นแหล่งข้าว เนื้อแดง น้ำตาล เครื่องเทศ และนมผงที่ดีที่สุดสำหรับ ชาอุดีอาระเบีย และข้าวที่นำเข้านั้น ชาอุดีอาระเบียต้องการข้าวบาสมติ หรือข้าวเมล็ดยาว ซึ่งโดยมากนำเข้าจากอินเดีย มาเป็นอันดับหนึ่ง รองมานำเข้าจากปากีสถาน และสหรัฐ ส่วนไทยเคยเป็นอันดับ 4

การก่อสร้าง Smart City คือ เมือง Neom ในแคว้นตะบูกริม ทะเลแดงใกล้กับจอร์แดน ครอบคลุมพื้นที่ไปถึงอียิปต์ เป็นพื้นที่ทะเลทราย ภูเขา และทะเลแดง มีพื้นที่ 26,500 ตารางกิโลเมตร ไปตามแนวทะเลแดงซึ่งยาว 460 กิโลเมตร ใช้เงินลงทุนประมาณ 500,000 ล้านเหรียญสหรัฐ การเงินและการลงทุนทั้งหมดมาจากกองคลังของประเทศ นักลงทุนจากภาคเอกชนทั้งในและต่างประเทศ เป็นเมืองที่เน้นการใช้

พลังงานทางเลือก จากลมและแสงอาทิตย์ เป็นเขตอุตสาหกรรมดิจิทัลที่ทุกอย่างควบคุมด้วยระบบคอมพิวเตอร์และหุ่นยนต์ รวมทั้งมีพื้นที่เกาะจำนวนกว่า 50 เกาะ ใช้เป็นแหล่งดึงดูดนักท่องเที่ยวในอนาคต และได้มีการส่งมอบเกาะติรานา และ ซานาฟิร จากอียิปต์คืนให้ชาวอูดีอาระเบีย มีเมืองย่อยหลายเมือง เช่น The Line เป็นเมืองแนวยาว 170 กิโลเมตร ไม่มีการใช้รถยนต์ที่ใช้น้ำมัน เมือง Neom นี้ต้องการแรงงานฝีมือจำนวนมาก และคาดว่าจะมีการจ้างงานกว่า 200,000 คน

การให้คุณค่ากับทุนมนุษย์ ซึ่งถือว่าเป็นเรื่องสำคัญในการทำโครงการต่าง ๆ โดยเน้นการเพิ่มศักยภาพของคน ซึ่งเน้นถึงการประเมิน วิเคราะห์และพัฒนาเพื่อให้ตอบสนองกับกลยุทธ์ในการสร้างทุนมนุษย์ เน้นการสร้างงานใหม่ สำหรับประชากรที่ต่ำกว่า 25 ปี จำนวนครึ่งหนึ่งของประชากรราว 300,000 คน และส่วนใหญ่ยังเป็นผู้หญิง หรือการเพิ่มแรงงานหญิงจาก 22% มาเป็น 30% และคาดหวังว่าจะลดอัตราการว่างงานจาก 11.6% ให้เหลือเพียง 7% ตลอดจนจัดเวิร์คช็อปต่าง ๆ ในการสร้างเสริมพัฒนาชาติให้พัฒนาส่วนภาคเอกชนและการจัดการเกี่ยวกับนวัตกรรมโดยผ่านกองทุนต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้น การสร้างเสริมการออมในบ้านจากประมาณ 6% ให้เพิ่มขึ้นเป็น 10% และเพิ่มส่วนภาคสังคมที่เป็นองค์กรไม่แสวงหากำไรที่มีส่วนช่วยเสริมรายได้ประชาชาติ (GDP) จากที่น้อยกว่า 1% ให้เพิ่มขึ้นมาเป็น 5% โดยมีอาสาสมัครประมาณ 1 ล้านคนต่อปี ซึ่งปัจจุบันมาประมาณ 11,000 คนเท่านั้น รวมถึงการส่งเสริมภาคเอกชนให้มีส่วนสำคัญกับรายได้ประชาชาติ ซึ่งมีส่วนเพียง 40% ให้เพิ่มเป็น 65% ที่สำคัญ คือ การทำงานโดยเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจกับส่วนต่าง ๆ ของโลกในศตวรรษที่ 21 ที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ของประเทศ ที่เน้นการเชื่อมต่อกับทั้งสามทวีป คือ เอเชีย แอฟริกา และยุโรป นั่นคือ การให้ความสนใจกับประเทศที่มีความสัมพันธ์ด้วย เช่น อินเดีย จีน รัสเซีย และอาจรวมถึงกลุ่ม

ประเทศอื่น ๆ ทั้งในยุโรป และเอเชีย ที่จะช่วยสนับสนุนการส่งออกที่สำคัญของประเทศ และเพิ่มการลงทุนของต่างชาติภายในประเทศจากเดิมที่ 3.8% ให้เพิ่มขึ้นเป็น 5.7% นอกจากนี้ยังมีประเด็นของการเป็นพี่ใหญ่ของโลกมุสลิม และความขัดแย้งภายในคาบสมุทรอาหรับ ที่เป็นปัญหาจากแนวคิดและความศรัทธาของสองนิกายระหว่างสุหนี่ และชีอะห์ ซึ่งมีมานานนับแต่เกิดศาสนาอิสลาม จะดำเนินต่อไปได้อย่างไร หรือการแสวงหาสันติระหว่งกันของโลกมุสลิมจะมีความเป็นไปได้มากน้อยเพียงใด โดยที่มีชาติซาอุดีอาระเบียเป็นผู้นำด้านหนึ่ง และอิหร่านเป็นผู้นำอีกด้านหนึ่ง

ข้อมูลบางส่วนได้มาจาก

www.vision2030.gov.sa/media/rc0b5oy1/saudi_vision2030.pdf

ติดตามเรื่องราวอื่น ๆ เพิ่มเติมได้จาก

www.minsenconcept.com